

YA SOSYALİZM YA BARBARLIK

Bu slogan, hiç bugünkü kadar anlamlı olmamıştı. Emek sömürüsüne dayalı bu sistem gelişmesinin son sınırına geldi dayandı; ama yıkılışı geciktikçe çürümeye ve çürütmeye son hızla devam ediyor.

Her tür yozlaşma çok derinleşti; çünkü devrim gecikti. En dikkat çeken de kadınlara yönelik saldırılar. Sistemin kalıplarına sığmayan kadınlar öldürülüyor, tecavüz ediliyor, şiddete uğruyor. Boşanmadan tutun politik eylemlere kadar, dayatılan rolleri kabul etmeyen kadınlar bu şiddetten payına düşeni alıyor.

Gazetemiz yayına hazırlanırken, Kadıköy’de kadınlar polis saldırısına uğruyor, gözaltına alınıyordu.

Şili’de sokakları dolduran “yaşamın yarısı” kadınlar, yaşadıkları şiddeti, saldırı ve tecavüzleri protesto etmek için Bakanlık önünde dansetmiş, devlete ve onun kurumlarına karşı “katil sensin, tecavüzcü sensin, benim ne giydiğime karışamazsın” demişti. Ve Avrupa’nın pek çok şehrinde Şilili kadınlara, “Las Tesis”e destek eylemleri yapıldı. Kadınlar meydanlarda “suçlu”yu işaret etmişti. Ancak sıra İstanbul’a geldiğinde, so-

kakları her tür eyleme, gösteriye kapatan; 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddetle Mücadele Günü’nde dahi kadınlara saldıran devlet, İskele Meydanı’nda danseden yüzlerce kadına saldırmaktan kaçınmadı.

Şikayet etmek, karamsarlığa kapılmak faydasız. Ya eskiyi yıkıp yeni toplumu kendi ellerimizle kuracağız ya da birer, onar, yüzer yok olacağız.

Fransa’da grevde söyledikleri gibi: “Marx Ou Creve” (Ya Marx Ya Yok Oluş!)

MÜCADELE BİRLİĞİ GAZETESİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

11 - 25 Aralık 2019 / S 89 / 2 TL

FRANSIZCA KONUŞMA ZAMANI!

Büyük Fransız Devrimi’nden beri ne zaman Paris hareketlense tüm dünya nefesini tutuyor bir süreliğine. Devrim literatürüne “Fransızca konuşmak” deyimini kazandıran bu muazzam devrimci gelenek, her kıpırdanışında adeta tsunami dalgaları yaratıyor etrafında. 5 Aralık genel grevi yine böyle bir coşku ve heyecan yarattı tüm dünyada.

Fransa 1995’te büyük bir genel grev deneyimi yaşadı. 89-91 karşı-devrimlerinin yarattığı şaşkınlık kısa süreli oldu. Türkiye’de madenciler, kamu işçileri, eğitim emekçileri, Kürt serhıldanları; Latinlerde Zapatistalar, Avrupa’da ve Japonya’da çiftçiler, Brüksel’den başlamak üzere nakliyeciler; Fransa’da genel grev... Güney Asya’yı kasıp kavuran isyan dalgası, G-7 protestoları ve nihayet Seattle’la karşımıza çıkan büyük sıçrama. Hareket hiç durmadı ki! Kimi zaman belirli aralıklar girdi büyük diye nitelenen kalımlar arasında, kimi zaman üst üste bindi, sıkıştı, devasa dalgalara dönüştü. Dünya devrimi sürekli gelişme içinde oldu.

Eylemler, grevler, dayanışma grevleri, gösteriler, isyan ve ayaklanmalar yerkürede kol geziyor. Sadece şu son dönemde Şili, Ekvator, Kolombiya, Haiti, Sudan, Honduras, Irak, İran, Cezayir, İspanya, Almanya, Lübnan, Brezilya, İngiltere, Finlandiya ilk elden sayabileceğimiz ülkeler. Fransa genel grevi böyle bir ortama doğdu.

Grev tek başına bir devrimi yaratmaz. Kitle grevleri, siyasal grevler son derece önemli araçlardır. Ama doğru siyasal önderlikler olmaksızın, kısa sürede sınırlarına gelip dayanır. Öte yandan yığınlar bu grevlerle eğitilir, sokaklardan öğrenir. Geniş kesimlerin bilinçlerinde büyük sıçrama-

lar böylesi dönemlerde gerçekleşir. Yığınların bilincinde devrim olur.

Böylesi dönemlerde milyonların küçücük adımlarının muazzam devrimci sonuçları olur. İş sürecinin asıl yüklenicisi olan milyonlarca proleter, eylem sürecinin yöneticiliğine adım atmakla, işin ve yaşamın yönetimine doğru bir adım atmış olurlar. İşte bu yüzden tam da böylesi dönemlerde asıl olanı, temel olanı öne çıkarmak gerek.

Son derece basit görünen bu nokta, işin odak noktasıdır. Temelidir. Propaganda ve ajitasyon için ortamın böylesine açık olduğu günümüz şartlarında, en geniş kesimlere bıkmadan usanmadan bunları anlatmak günün acil görevidir.

Emekçi sınıflar, proletaryanın önderliğinde politik iktidarın fethine yönelmelidir. Tam kurtuluşa giden yola açılan ilk kapı budur.

İlk elden politik iktidarı bir devrimle ele geçirmenin koşulları artık tüm dünyada var. Son aylarda dünya yüzeyine yayılan ayaklanmalar, burjuva toplumu felç eden dev grevler, çatışmalar, isyanlar hep buna işaret ediyor.

Fransa, tarihte, sınıf savaşmalarının son noktasına götürüldüğü ülke olmuştur. Dünya burjuvazisinin yüreğini ağzına getiren “Sarı Yelekliler”den sonra şimdiki dev grev, bu grevle eş zamanlı süren ayaklanmalar, emperyalist kapitalist sistem içindeki dalaşmalar ve daha pek çok etken şimdinin “Fransızca konuşmak” zamanı olduğunu gösteriyor.

Proletaryaya, emekçilere sözümüz şudur: Şimdi “Fransızca konuşma” yani sınıf savaşını sonuna kadar, iktidarın fethine kadar götürme zamanıdır.

TUTAK'TA ÇATIŞMA

Ağrı’nın Tutak ilçesine bağlı Soğukpınar (Müşian) köyünde 6 Aralık günü sabah saatlerinde askerlerin yaptığı operasyonda çatışma çıktığı söylendi. Silah seslerinin yükseldiği köyde, 3 çocuk babası Murat Kaya yaşamını yitirdi; 10 kişi de gözaltına alınırken askerlerin pek çok köylüye işkence yapıldığı öğrenildi.

Yaşamını yitiren Murat’ın kardeşi ne olduğunu sormak için askerlere yaklaştıklarını, silah sesleri duyunca paniğe kapılıp kaçtıklarını ve ateş açıldığını anlatıyor.

Yaşananlar hakkında kimseye detaylı bilgi verilemezken, Murat Kaya’nın cenazesi 8 Aralık günü polis ablukası altında defnedildi.

İŞ BANKASI ÜZERİNDEN DOLANDIRICILIK

İş Bankası ve patronları tarafından kartlarından organize şekilde para çekilen ve mağdur edilen işçilerin Emeğin Gücü ile birlikte İş Bankası Genel Müdürlüğü önünde 25 Kasım günü başladıkları eylem devam ediyor.

27 Kasım günü İş Bankası önüne gelen işçiler yaptıkları açıklamada, “Birtakım patronlar işçilerin işsizliğini ve çaresizliğini kullanarak işçilerin kimliklerini toplayıp bankaya müraaat edip, kimlikler üzerinden bankalardan kredi çekmektedir. Fakat sistem işçileri borçlandırmaktadır. Patronlar ödemedikleri takdirde, bankalar işçilere icra göndermektedirler. İşçiler işsiz kalmamak için patronların bu baskısına boyun eğmektedir.”

İNSANCA YAŞAMAK İSTİYORUZ

İstanbul Emek, Barış ve Demokrasi Güçleri tarafından 8 Aralık Pazar günü Bakırköy Halk Pazarı’nda “İnsanca Yaşamak İstiyoruz!” mitingi düzenlendi.

Mitingde “Vergi adaletsizliğine son verilsin; elektrik, su ve doğalgazdan alınan vergi kaldırılсын; emekçiden alınan gelir vergisi yüzde 15 ile sınırlandırılсын; temel tüketim mallarına yapılan zamlar geri alınsın; işsizlik Fonu işçilere verilsin; KHK ve OHAL uygulamaları kaldırılсын; kayyumlar çekilsin” talepleri dile getirildi.

>>Editör...

UZLAŞMACI SİYASETİN SEFALETİ

Kürt halkından gelen baskı sonucu, uzlaşmacı partinin Meclis ve Belediyelerden çekilebileceğini düşünenler fena yanıldı.

Uzlaşmacı partide Meclis ve Belediyelerde kalma “kararlılığı” vardı. Hakkını vermek gerekirse, ÖDP anlayış ve zihniyetinin egemen olduğu bu parti, bu konuda son derece “kararlı” olduğunu önceden açıkça göstermişti. Böyle ifade etmemiştir ama, “Partimizin gündeminde Meclis ve Belediyelerden çekilmek yok” diye önceden, “perşembenin gelişini çarşambadan” belli etmişti.

Yine de, Kürt halkının özellikle yoksul kesimlerinden gelen “oralarda ne işimiz var” isyanını ciddiye alır gibi yaptı ve göstermelik bir toplantı düzenledi.

Değişen Gerçeklik
Gelişen Devrimlerin Kaynağıdır

C.Dağlı

2

Proleter Devrimin
Dünya Turu

Umut Çakır

4

Lenin’de İşçi Sınıfının
İlk-Acil Görevi - 2

Umut Çetiner

5

Eğer Değil Ne Zaman

Sinan Kaleli

10

Gençlik 30 Kasım’da
Sözünü Söyledi

11

Irak'ta Başbakan İstifa Etti

Irak'ta son günlerde iyice şiddetlenen ayaklanmalar, başbakanın istifasını getirdi.

Irak'ın başkenti Bağdat başta olmak üzere Şii Arapların yaşadığı güney kentleri Basra, Necef, Kerbela, Zikkar, Mussena, Missan, Nasiriye, Divaniye'de başlayan hükümet karşıtı gösteriler ikinci ayını doldurdu.

Güvenlik güçlerinin eylemlere gerçek mermilerle saldırması nedeniyle ülke genelinde 420 civarı insan öldü, 16 bini aşkın insan da yaralandı. Halk da ele geçirdikleri bölgelerde yolları ve ulaşımı engelleyerek güvenlik güçlerini bölgelere sokmamaya çalışıyor.

Bu süreçte temsilcilerle görüşen hükümet bazı kararlar alsada da, halk kararlar uygulamaya geçmeden alanları terk etmeyeceğini ilan etti. Güvenlik güçleri ise hem eylemleri dağıtmak hem de kaybettikleri bölgelerde kontrolü tekrar sağlamak için saldırılarını artırdı. Saldırıların artması ve hükümetin aldığı kararları uygulamada yavaş hareket etmesi protestoları şiddetlendirdi.

Eylemciler devlet kurumlarının tamamına yakını ele geçirdikleri Basra, Kerbela, Necef, Divaniye, Nasiriye, Zikkar'da yeniden sokaklara dökülünce, güvenlik güçleri gerçek mermilerle saldırdı.

26 Kasım günü eylemciler polis şiddetine karşı, Basra, Divaniye, Zikkar, Nasiriye'de liman ve şehirlere giriş çıkış yollarını kapattı. Um El Kasr bölgesine liman kapısını kapatan eylemciler, şehir içindeki Halid ve Kezize köprüleri ile Basra'nın güneyinde

yer alan petrol kuyularının merkezi olan Zübeyr kasabasının yollarını da kapatarak karışık verdi.

Irak hükümeti, öğrencileri kampuslere çekmek için rektörlükler eliyle "devam zorunluluğu" getirirse de işe yaramadı. Öğrenciler sokakları terk edip derse dönmedi. Eylemcilerin terör suçları kapsamında yar-

verdi.

28 Kasım'da ise Necef'te İran Konsoloslugu basılarak ateşe verildi. Burada polis saldırısında 80 kişi yaralanırken, Bağdat'ta sokaklarda yüzleri kapalı olarak barikatlar kuran gençlerden 2'si hayatını kaybetti. Konsolosluklarına yönelik eylemlere tepki gösteren İran ise "karşılık veririz" diyerek Iraklıları tehdit etti. 4 Kasım'da Iraklı protestocular, Kerbela kentinde bulunan İran Konsoloslugu'na da saldırmıştı.

Nasiriye, Zikkar ve Divaniye'de şiddetlenen eylemlere güvenlik güçleri gerçek mermilerle saldırınca 50 kişi hayatını kaybetti. Nasiriye'deki ölümlerin ardından, kentin yer aldığı Zikkar eyaletinin valisi Adil Duheyli istifa etti.

Ve 29 Kasım'da Şii dini lideri Ayetullah Ali Sistani'nin parlamento ve hükümetten desteğini çekmesinin ardından Irak Başbakanı Adil Abdulmehdî, istifasını parlamentoya sunacağını açıkladı. Hemen ardından halkın iki aydır terk etmediği Tahrir Meydanı'nda sevinç gösterileri başladı. Aynı gün eylemlerde 8 kişi hayatını kaybederken 43 kişi de yaralandı. Ve 30 Kasım Cumartesi günü Abdulmehdî, istifa dilekçesini resmi olarak Meclis'e sundu.

Parlamento sözcüsü 1 Aralık'ta yaptığı açıklamada Irak Cumhurbaşkanı Berhem Salih'ten hükümeti kurmak için yeni bir isim belirlemesini talep edeceklerini söyledi.

gılanması yönündeki talebi Irak Federal Mahkemesi tarafından reddedildi.

27 Kasım günü Kerbela'da ana okulları, ilkokullar ve dini okullar kapılarını kapattı. Necef ve El Hilla'da da benzer manzaralar vardı. Kerbela'ya giden ana yollar kapatıldı. Diwaniye'de okullar ve idari kurumlar kapatıldı. Eylemciler, memurların büroları açmasını engellemek için grev noktaları oluşturdu. Kut ve Necef kentlerinde kamu sektörü de kapalı kaldı. Nasiriye ve Basra'da oturma eylemleri ile Nasiriye kamu petrol şirketinin yerel şubesi bloke edildi. Nasiriye'deki yetkililer idari kurumların 2 gün boyunca kapalı kalması talimatı

Kolombiya: Komutan Alfonso Cano

Anıldı

ÇEVİRİ

"Moralimizi yüksek tutmaya devam ediyoruz. Burada hiç kimse korkuya kapılmış değil!"

Marulanda'nın Kolombiya Devrimci Silahlı Güçleri- Halk Ordusu(FARC-EP)'nin son komutanı Alfonso Cano, 4 Kasım 2011'de, yaralı olarak yakalandıktan sonra ABD'nin talimatları doğrultusunda, Juan Manuel Santos'un emriyle katledilmişti.

Barış hainlerinin ittifakında, şovu, Yari ve Colon Tiyatrosu'nda sadece alkışların duyulacağı şekilde organize ettiler. İstihbaratın ve ateşin tüm gücüne başvurarak, hatta seçtikleri kalemle bile, mücadele etmek için nedenleri, ilkelerimizi ve kahramanlarımızı kolektif hafızadan silmeyi sürdürmek istedikler.

Ne Yurtseverler Birliği, Kolombiya Komünist Partisi ve sendikalar karşı soykırım ne de anlaşmaya güvenerek silahlarını teslim eden savaşçıların imha edilmesi ne de gerillaların ve komutanların katledilmesi, ne de Cauca'daki Jorge Briceno, Caliche veya Catatumbo'daki Rogelio Benavides gibi halk önderlerine seçilerek yapılmış suikast... Yalnızca ve yalnızca mücadeleyle başarılabilir olan yeni bir anavatan düşüncesini bizden almak için yaptıkları girişimler...

Ne Che'nin, Allende'nin ya da Victor Jara'nın ya da Carlos Pizarro'nun ya da Raul Reyes'in ve yahut Alfonso Cano'nun katledilmesi ve hatta mahkemelerin hakkımızda vereceği kararlar, bizim sesimizi kesmeyecek. Bizim sevgili Mono Jojoy'un her zaman söylediği gibi: "Biz kazanmak için dünyaya geldik yenilmek için değil". BİRLEŞEN BİZ KAZANACAĞIZ!

Mücadele sürüyor. Catatumbo ve Magdalena Medio'nun militanları hatıralara ve unutulmaz komutanımız Alfonso Cano'nun örneğine saygı duyuyorlar. O bizim Bolivarçı rehberimiz olacak.

4 Kasım 2019

Danilo Garcia Komutanlığı
FARC-EP, İkinci Marquetalia/Başkaldırı

Not: Greg Butterfield'in Redstaroverdonbass sitesinde 4 Kasım'da yayınlanan çevirisinden çevrilmiştir.

Çeviri Kolektifi

Kolombiya'da 3. Genel Grev

Kolombiya'da hükümetin politikalarına karşı iki hafta içinde üçüncü kez genel greve gidildi. 4 Aralık günü on binlerce Kolombiyalı başkent Bogota ve Cali'de yolları trafiğe kapattı.

3 Aralık Salı günü, sendikalar, öğrenciler ve öğretmen örgütleri, yerli halk grupları ve muhalefeti içeren Kolombiya Ulusal Grev Komitesi, Başkan Duque'nin danışmanlarıyla ilk kez bir araya geldi; görüşmeler yapıldı ancak hiçbir anlaşmaya varılmadı.

Grev komitesi, Duque'ye vergi reformlarının, asgari ücret düzenlemelerinin geri çekilmesi, FARC ile 2016 yılında yapılan barış anlaşmasına tam uyum dahil olmak üzere on üç maddeden oluşan bir liste sunmuştu. Taleplerin arasında, gösteriler sırasında beş kişinin ölümünden sorumlu olan polis gücü ESMAD'ın dağıtılması da yer alıyor.

Komite ile hükümet arasında görüşmelerin devam edeceği bildiriliyor.

Irak'ta Yeni Saldırılar Ve Çatışmalar

Irak'ta benzin zammına karşı isyan sürüyor. Irak hükümeti ayaklanan halka ateş açsa da, olanca gücüyle saldırıya da, halkları sokaklardan çekemedi. Başbakanın istifası da sokakların ateşini söndürmeye yetmedi. Ve Irak'ta şu ana kadar yeni bir hükümet kurulabilmiş değil.

6 Aralık günü Bağdat'ta Tahrir Meydanı yakınlarındaki Sinek Köprüsü civarındaki oto parka kimliği belirsiz kişilerin ateş açması sonucu en az 12 kişi ölürlen, çok sayıda kişi de yaralandı.

Görgü tanıklarına göre plakasız sivil araçlarla olay yerine gelen silahlı grup önce otopark binasını molotof kokteyllerle ateşe verdi, ardından binada bulunan eylemcilere ateş açmaya başladı. Bu haberin yayılması üzerine protestocular ele geçirdikleri birçok yerde sloganlarla yeniden eylemlere başladılar ve durgunlaşmış görünen eylemler yeniden şiddetlendi.

Sinek ve Ahrar Köprüsü ile Tahrir Meydanı'nda eylemler yükselirken, güvenlik güçlerinin saldırısı da gecikmedi. Gece yaşanan çatışmalarda 9 kişinin daha hayatını kaybettiği, 123 kişinin de yaralandığı haberi geldi.

Birkaç gündür sakin olan Kerbela'da da eylemler yeniden başladı, güvenlik güçleri ve polis halka ateş açtı. Burada da 30 kişinin yaralandığı öğrenildi.

Eylemlerin başladığı 1 Ekim'den buna hayatını kaybedenlerin sayısı böylelikle 500'e yaklaşırken, 15 binden fazla kişinin de yaralandığı söyleniyor.

Finlandiya'da Grev Ve İstifalar

Finlandiya'da postacılar 11 Kasım günü greve çıkmış, pek çok sektörde örgütlü işçiler, postacılarla destek için dayanışma grevine başlamıştı.

Postane yönetimi, "tasarruf etmek için" postacıların ücretlerini düşürmek amacıyla farklı şirketlere kaydırma planlıyordu. Bu, 8 bin işçiyi etkileyecek ve bu "taşeronlaştırma" işçilerin edinilmiş haklarını tırpanlayarak ücretlerini de %30 düşürecek.

İlk etapta postacılar sendikası 9 bin postacı ile 2 haftalık greve başladı, uzlaşma sağlanamayınca 25 Kasım itibarıyla grevin kapsamını genişletti postanede çalışan memurlar ve müşteri ilişkileri bölümünde çalışan 10 bin kişi de greve gitti. Patronların geri adım atmaması üzerine diğer sektörlerde çalışan emekçiler de, postacılarla destek grevine başladı.

Havacılık Federasyonu (IAU), 11 Kasım günü itibarıyla hava limanlarına gelen paket ve mektupları uçaklara almayı durdurdu.

Araç ve Nakliye İşçileri Federasyonu (AKT) ve Denizciler Federasyonu, 18 Kasım'dan itibaren postaneden gelen mektup ve paketleri taşımayı durdurdu. Mektup ve paketler araç ve tırlara alınmıyor, gemilere yüklenmiyor.

Hizmet sektöründe örgütlü federasyon PAM, 25 Kasım'dan itibaren

baren üyelerinin postaneden gelen paket ve mektupları alım ve teslimini yasakladı. Yasak postaneye hizmet veren 750 civarında dükkân, benzin istasyonu, kafeterya ve eczaneyi kapsıyor.

Gıda İşçiler Federasyonu(SEL) da postaneden gıda satan şir-

ketlere gönderilecek tüm paketlerin dağıtım ve alımını 8 Aralık gününe kadar durdurma kararı aldı.

Helsinki'de belediye otobüslerini kullanan şoförler ve atölyede çalışanlar da, 2 Aralık'tan itibaren postane çalışanlarına destek vermek için işi durdurdu.

Grevdeki postaneçiler ilk önce 11 Kasım günü postane önünde eylem yaptı, 14 Kasım'da parlamento binası önüne gitti. Ve postaneçilerin grevi parlamento gündemine girmiş oldu.

İşçi ve emekçilerin tüm kesimlerinin desteğini alan grev, Bakan Sirpa Paatero'nun istifası ile sonuçlandı. Bakan, bu ücretlerin düşürülmesi olayından daha öncesinden haberdar olmakla ve açıklamamakla suçlanıyor.

29 Kasım günü postane yönetimi kararı geri çektiğini duyurmuş olsa da hemen ardından 2 Aralık günü Finlandiya Başbakanı Antti Rinne'nin istifa ettiği haberi geldi. Parlamento da hükümet için güven oylaması yapılmasını talep etti.

Finlandiya'da yaşanan bu somut örnek, işçi ve emekçilerin güçlerini birleştirdiğinde nasıl başarıya ulaşabildiklerine, patronları, hükümetleri dize getirebildiğine güzel bir örnek oldu. Ne demiştik: "Örgütlü Bir Halkı Hiçbir Kuvvet Yenemez"

Traktörler Champ Elysees'de

Fransız çiftçiler, Macron hükümetinin politikalarına karşı tepkilerini, 27 Kasım Çarşamba günü başkent Paris'e traktörlerle çıkartma yaparak gösterdiler.

Yürürlüğe giren yeni gıda yasasıyla tarım gelirlerinin daha da düştüğünü söyleyen çiftçiler otoyolları tıkadı, Champs Elysees Bulvarı'nı samanla kapladı.

Konu ile ilgili Cumhurbaşkanı Emmanuel Macron'la görüşmek isteyen çiftçilere izin verilmedi.

İngiltere'de Büyük Demiryolu Grevi

İngiltere'de 2 Aralık günü başlayan büyük demiryolu grevinin bir ay sürmesi planlanıyor. Rail, Maritime and Transport (RMT) Sendikası'nın başlattığı grev, İngiliz demiryolları tarihinin en uzun grevi olacak. Grev, Londra banliyölerinde en çok kullanılan South Western şirketine bağlı hatlarda yapılacak.

South Western tren hatları her gün 600 bin kişi tarafından kullanılıyor. Grev kararı, RMT ile yönetim arasında yapılan görüşmelerden sonuç çıkmaması üzerine alındı. Anlaşmazlık, şirketin vagon kapılarını kapatma sorumluluğunu sürücülere verme projesi üzerine yaşanıyor. Normalde bu görev, başka bir görevli (bekçi) tarafından yürütülüyor. Sendika ise bu projenin hem bekçilik iş kolunu ortadan kaldıracağını, hem de tren güvenliğine zarar verebileceğini savunuyor.

Greve sadece 12 Aralık seçimleri, Noel ve 26 Aralık'ta ara verilecek.

İşgale Ve Savaşlara Karşı Buckingham Sarayına Yürüyüş

İŞİD'dir, İŞİD Türkiye'dir", "İsrail'in İşgalci Tavrına Hayır" sloganları atıldı.

Saat 18.15 gibi Buckingham Sarayı'na varan grup sloganları haykırmaya devam etti ve TC medyasının iki yüzlülüğünü ifşa etti.

İlerici ve devrimci bütün kesimler, Kürdistan'ın işgaline ve NATO'ya karşı 4 Aralık'ta İngiltere'de Buckingham Sarayı'na yürüdü.

Saat 17.00'de Londra'nın Trafalgar Meydanı'nda buluşan kitle, Tarkan gibi anti-emperyalistlerin konuşmalarını dinledikten sonra, görüşmeler için Erdoğan'ın bulunduğu Buckingham Sarayı'na yürüdü.

Yürüyüş sırasında coşkuyla atılan sloganlarla TC'nin ilhakçı tavrına, NATO'nun savaş üretimine, Filistin'in işgaline tepki gösterildi; "Türkiye

Bundan Sonra Ankara'ya Gideceğiz

Üsküdar Belediyesi'nden hiçbir gerekçe gösterilmeden işten atılan işçiler, 11. haftalarında yine Belediye önünde eylemde idiler.

"Seçim sonrası 200'ün üzerindeki insanı neden işten attınız?" diye soran işçiler, soracakları çok fazla sorunun olduğunu, ancak muhatap bulamadıklarından şikayetçiler.

Belediye Başkanı Hilmi Türkmen'den randevu talep eden işçiler, "bu soruları ona soracağız ve cevabımızı alacağız" diyor ve "Bundan sonraki süreçte Salı basın açıklamasından sonra Ankara Millet Meclisi'ne gideceğiz ve sesimizi orada duyurmaya çalışacağız. Üsküdar Meydanı'ndan Kızıllı'ya kadar, Tayyip Erdoğan'ın evine kadar yürüyeceğiz. Gerekirse oturma eylemi yapacağız. Haklarımızı arayacağız. Sesimizi duyurmaya çalışacağız. Haklı olduğumuza inanıyoruz. Bir Belediye Başkanı olarak performans notumuz düşük diyerek işimden atamazsınız bizi. Neye göre belirledin performans notumu? Benim çalıştığım bölge mühendisim çıksın desin ki ben bu arkadaştan memnun değilim. Görev yaptığım yerdeki vatandaşlar desin ki bu adam işini yapmıyordu. Kimse böyle bir şey söyleyemez" dediler.

Üsküdar halkına ve vicdanı olan herkese seslenen işçiler, burada bir haksızlık ve vurdum duymazlığın olduğundan bahsederek, amaçlarının sadece işlerine geri dönmek, ekmeğini kazanabilmek olduğunu vurgulayarak basın açıklamasını sonlandırdılar.

Üsküdar Belediyesi işçilerinden Ercan Yılmaz, gazetemiz aracılığı ile işçi sınıfına şöyle seslendi: "Haksız ve hukuksuzca 23 Ağustos'ta iş akdinin sona erdiğini telefonla bildirdiler. O günden itibaren bizi neler etkiledi? Bir defa, aile ve evin sıkıntılarını büyüttü. Sanki bizler birer birey değildik. Biz sorumluluk sahibiydik sendika bizleri savunmadı. Sesimizi hiçbir yetkili duymadı. Hepsinin yalan olduğunu görüyoruz sadece çizgi film gibi seyirci kaldık bir kere. Her şeyin yalan olduğunu anladım. Bizi işsiz bırakanlar bizim seçtiklerimiz oldu maalesef. Hala bizim Fenerbahçe birimiz Beşiktaşlıyız diye övünüyoruz. Hepsi bir yalan kardeşler. Bunların sadece bir yönetim metodu olduğunu bilin. İnanın ki her şey sadece onları daha rahat yaşamaları için. Beyler, efendilerin hem kendileri hem de soytarları saltanatlarını sürdürsünler diyecek."

Yılmaz, gazetemiz aracılığı ile işçi sınıfına şöyle seslendi: "Haksız ve hukuksuzca 23 Ağustos'ta iş akdinin sona erdiğini telefonla bildirdiler. O günden itibaren bizi neler etkiledi? Bir defa, aile ve evin sıkıntılarını büyüttü. Sanki bizler birer birey değildik. Biz sorumluluk sahibiydik sendika bizleri savunmadı. Sesimizi hiçbir yetkili duymadı. Hepsinin yalan olduğunu görüyoruz sadece çizgi film gibi seyirci kaldık bir kere. Her şeyin yalan olduğunu anladım. Bizi işsiz bırakanlar bizim seçtiklerimiz oldu maalesef. Hala bizim Fenerbahçe birimiz Beşiktaşlıyız diye övünüyoruz. Hepsi bir yalan kardeşler. Bunların sadece bir yönetim metodu olduğunu bilin. İnanın ki her şey sadece onları daha rahat yaşamaları için. Beyler, efendilerin hem kendileri hem de soytarları saltanatlarını sürdürsünler diyecek."

Hava Limanı İnşaatı'nda İşçiler Vince Çıktı

Dokuz yıldır süren Çukurova Havalimanı inşaatında üç aydır maaş alamayan işçiler, 25 Kasım günü eylem yaptılar. Eylem esnasında işçilerden biri de yaklaşık 50 metre yükseklikteki kule vincin üzerine çıktı. Bir süre uğraşan jandarma, işçiyi ikna ederek aşağı indirdi.

İşçilerin eylemi, ertesi gün de devam etti. Bu defa vince 10 işçi çıkarak maaşlarının ödenmesini talep etti.

İşçiler vinçten inmelerini isteyen firma yetkilileri ve jandarmaya "Haklarımızı, alın terimizin karşılığını istiyoruz. Maaşlarımızın ödenene kadar inmeyeceğiz" dediler.

Çukurova Bölgesel Havalimanı inşaatında 5 Aralık 2011 yılında ihale açılmış, 28 Mayıs 2013'te temeli atılmıştı. Müteahhidin taahhütlerini yerine getiremeyip işi bırakmasının ardından yeniden ihale açılmıştı.

Saldırıların Olumlu Yanı Bizleri Bir Araya Getirmesi

çıkmadığını anlattı.

KHK mağduru bir kadın öğretmen, yaşanan tüm saldırıların olumlu yanının kitleleri birleştirmek olduğundan bahsetti ve "KHK ile atılmadan

Kenan Güngördü'nün eyleminin 600. gününde Zeytinburnu Belediyesi önünde düzenlediği forum, İTK'nın (İşçi Temsilcileri Konseyi) "Sokak, İsyân, Kavga Haydi İTK Saflarına" pankartı ve "Kenan Güngördü Yalnız Değildir" sloganlarıyla alana gelmesiyle başladı.

30 Kasım günü Kenan Güngördü burada yaptığı konuşmada, 500 gün Belediye önünde eylem yaptığını, 100 gündür de gezmediği il kalmadığından ve birçok platformlar kurduğundan bahsetti. Çevredekilerin yoğun ilgi gösterdiği eylemde KHK mağdurları, İHD ve pek çok emek dostunun katılımıyla eylemde Harp Okulu öğrencileri anneleri de yer aldı. Anneler, çocuklarını devletin güvencesine teslim ettiklerini, ama devletin onlara sahip

önce bir devrimci ile aynı masada oturmazdım önyargılardan kaynaklı değil, konuşacak ortak noktamız olmazdı ama şimdi var" dedi.

Cumartesi Annelerinden bahseden İTK'lı bir işçi, annelerin yaz kış demeden ilerleyen yaşlarına rağmen nasıl militanca mücadele ettiğinden bahsederek, "bizlerin yıllardır yaşadığını siz yeni yeni yaşıyorsunuz" diyerek annelerin mücadelesinin örnek alınması gerektiğinden bahsetti. Ve bir sonraki hafta 15 Temmuz mağduru anneler de zeytin dalları ile Cumartesi Annelerinin yanına gitmeye karar verdi.

Forum sonrası Güngördü, bir ay sonra daha geniş bir katılımlı bir toplantı yapma çağrısı ile forum-eylemi sonlandırdı.

Meslek örgütleri 7. Yılında İSİG Kanunu'nu Değerlendirdi

6331 sayılı İSİG Kanunu'nun yürürlüğe girmesinin 7'inci yılında meslek örgütlerinin düzenlediği sempozyumda kanununa ilişkin uygulamalar ve yol açtığı olumsuzluklar ele alındı.

29-30 Kasım tarihlerinde DİSK, TMMOB, TTB, KESK, İstanbul İşçi Sağlığı ve Güvenliği Meclisi ve İşyeri Hekimleri Derneği "7. yılında İş Sağlığı ve İş Güvenliği Kanunu'nun Değerlendirilmesi Sempozyumu" gerçekleştirdi. İstanbul Barosu Konferans Salonu'nda gerçekleştirilen sempozyumda işçi sağlığı ve iş güvenliğine ilişkin düzenlemelerin aşamaları ile 6331 sayılı yasa çerçevesinde taraflar ve sorumluluklarının yanı sıra çözüm önerileri tartışıldı.

DİSK Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu, İstanbul Barosu Başkanı Av. Mehmet Durakoğlu, İstanbul Tabip Odası Başkanı Prof. Dr. Pinar Saip ve TMMOB İstanbul İKK Sekreteri Cevahir Efe Çelik, 6331 sayılı yasaya ilişkin görüşlerini aktardı.

Sempozyumun ilk gününde 1. Oturumda National Officer For Governance and Compliance (Ulusal Yönetişim ve Uyum Uzmanı), ILO Office for Turkey'den Bakanlık Temsilcisi Bruca Akça Haciosmanoğlu ve DİSK Temsilcisi Tevfik Güneş "6331 Sayılı Yasa Öncesi ve Sonrası Mevzuatın Karşılaştırılması ve Yasanın Uluslararası Değerlendirmesi"ni yaptı.

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Açısından Alt ve Asıl İşverenin Sorumlulukları; 6331 Sayılı Yasa Çerçevesinde Taraflar ve Sorumluluklar; İşyeri Hekiminin Görev Değişiklikleri ve Sorumlulukları; İş Güvenliği Uzmanlarının Görev Değişiklikleri ve Sorumlulukları; Sendikaların Yetki ve Sorumlulukları konuları ele alındı.

Sempozyumun ilk gününde meslek örgütlerinin anlatımında 6331 sayılı yasanın işçiler yararına bir katkısı olmadığı ve yeterli olmayan yasanın da uygulanmadığı bu nedenle de iş cinayetleri, iş kazaları ve meslek hastalıklarının artmaya devam ettiğine dikkat

çekildi. Bu yasanın uygulanabilmesi ve işçilerin insan onuruna yakışır bir ortamda çalışabilmesinin ve yasaların uygulanabilmesinin ise işçilerin, sendikaların ve meslek örgütlerinin güçlü bir mücadele vermesiyle mümkün olacağı görüşü öne çıktı.

Sempozyumun ikinci gününde III. Oturumda OSGB'lerin İşçi Sağlığı ve İş Güvenliğine Etkisi ele alındı. Meslek örgütleri OSGB uygulamalarının İşyeri Hekimleri ve İş Güvenliği Uzmanlarının mesleki bağımsızlığını ortadan kaldırdığını ve uzmanlar arasında bir rekabet yaratarak, şirketlerin OSGB uygulaması nedeniyle kağıt üzerinden işlemlerin yapılabildiği bir ortamın söz konusu olduğu belirtilirken, bunun değişebilmesi için işyeri hekimleri ve iş güvenliği uzmanlarının da mesleki etiklerine sahip çıkmaları ve mücadele etmeleri gerektiği sonucu öne çıktı.

IV. Oturum ise "İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Uygulamalarının Genel Değerlendirmesi" ana başlığı altında gerçekleşti.

İşçi sağlığı ve iş güvenliği konusunda 6331 sayılı yasanın işçiler açısından bir katkı sunmadığı aksine şirketlere bir takım kolaylıklar sağlandığına dikkat çeken Av. Necdet Okcan, yasalar yeterli olmama da uygulanması halinde pek çok iş cinayeti, iş kazası ve meslek hastalıklarının önenebileceğini ifade etti.

İstanbul İSİG Meclisi Üyesi Murat Çakır ise 6331 sayılı yasanın hukuksal işleyişi, işyeri ve iş güvenliği uzmanları açısından etkilerinin mesleki uzmanlıklar tarafından ele alındığını ifade ederek, yasanın meslek örgütleri açısından ele alınması kadar işçiler açısından da ele alınması gerektiğini belirtti. İş cinayetlerinin, iş kazalarının, meslek hastalıklarının giderek artmakta olduğunu, iş cinayetlerine karşı tepki verildiğinde devletin şiddetle karşılaştığına dikkat çeken Çakır, öncelikle işçilerin İSİG konusunda bilinçlenmeleri bu konuda yapılacak çalışmalarla da mücadelenin yükseltilmesi gerektiğine dikkat çekti.

İşçiler "Asgari Değil İnsanca Yaşam, Vergide Adalet" İstedi

DİSK, Hak İş ve Türk İş'e bağlı bazı sendika şubelerinin birlikte mücadele perspektifiyle bir araya gelerek oluşturdukları İstanbul İşçi Sendikaları Şubeler Platformu, 1 Aralık Pazar günü, Şişli'de bulunan Nazım Hikmet Kültür Evi'nde "Birlikte Daha Güçlüyüz, Asgari Değil İnsanca Yaşam" şiarıyla bir etkinlik düzenledi.

Etkinlikte Platformu oluşturan Türk İş Konfederasyonu'na bağlı Deriteks İstanbul Şubesi, Belediye İş 1 ve 2 No'lu Şubeler, Harb İş İstanbul Şubesi, TGS İstanbul Şubesi, Tek Gıda İş İstanbul Avrupa Yakası Şubesi, TÜMTİS 1 No'lu Şube, Çimse İş İstanbul Avrupa Yakası Şubesi, Hak İş'e bağlı Liman İş İstanbul Bölge Başkanlığı, DİSK'e bağlı Gıda İş İstanbul Temsilciliği, Cam Keramik İş İstanbul Temsilciliği üyesi işçilerin yanı sıra Ataşehir Belediyesi, Maltepe Belediyesi, Kadıköy Belediyesi işçileri, Metal işçileri, çeşitli işçi örgütlenmelerinden işçiler katıldı.

Salona "Yaşasın Sınıf Dayanışması" "İnsanca Yaşanacak Ücret Vergide Adalet", "Birlikte Daha Güçlüyüz" yazılı pankartlar asıldı.

Etkinlikte İstanbul İşçi Sendikaları Şubeler Platformu adına divanda Liman-İş Sendikası'ndan Başak Aksoy, Gıda İş Sendikası'ndan Olcay Özak, Deriteks Sendikası'ndan Veysel Ulaş Arslan, Belediye İş Sendikası 2 Nolu Şube Üyesi Sercan Mersin yer aldı.

İstanbul İşçi Sendikaları Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü ve Liman İş Sendikası Şube Başkanı Sinan Ceviz, platform çalışmalarının "Birlikte Olmak Mümkün mü?" sorusuyla başladığını ve bugün 3 farklı konfederasyondan 20 sendika şubesinin birlikte mücadele yürütmek için bir araya gelmiş olduklarını ve bunun umut verici olduğunu belirtti.

Farklı iş kollarında işçilerin, sendika işyeri temsilcilerinin ve şube yöneticilerinin söz aldığı

etkinlikte, platformda yer almayan sendikalardan işçi temsilcileri de söz alarak düşüncelerini ifade etti. Etkinlikte işçiler kısaca işyerlerindeki sorunlara, sendikal örgütlenmeye yönelik engellemelere, asgari ücretin açık sınıırı altında olmasına, işçilerin vergi yükü altında ezildiğine dikkat çekerek, çözüm önerilerini paylaştılar.

Etkinlikte yapılan konuşmalarda "birleşmeyi sendika yönetimleri değil biz sağlamalıyız; sendikalar örgütlenme yöntemlerini geliştirmeli; konfederasyon, sendika farkı gözetmemeliyiz; güçlerimizi birleştirelim ve birlikte kazanalım; açık sınırında bir ücretle yaşamak bizim kaderimiz değil; işçiyiz, üretirleriz güçlü de olmalıyız; 20 sendika şubesinin bir araya gelmesi umut verici; asgari ücret tanımını reddetmemiz gerek; cüretkar olup bedel ödemeye gözle almalıyız; birlik olmaktan başka seçenek yok; sendikalar olunca işten atılmanın tek çaresi güçlü bir örgütlenme; işçiler tabanda örgütlenmeli sendikalar işçilerin kararlarını esas almalı; vergi oranı için değil vergi yükünün işçinin sırtından kalkması için mücadele edelim; işçi temsilcileri bilinçlenmeli ve bunu fabrikalara taşımalı; işçiler komitelerini oluşturarak sendikal bürokrasiyi aşabilir; işçiler tabandan örgütlenip karar alırsa genel merkez kabul etmek zorunda; işçiler sendikaların eylemlerini sorguluyor" başlıkları öne çıktı.

İşçilerin konuşmalarında ağırlıklı olarak tabandan örgütlenme ve işyerlerinde komiteler oluşturulması, bu komitelerin diğer işkollarındaki işçilerle bağ kurması gerektiği ana fikri öne çıktı.

Konuşmaların sonunda tüm öneriler maddeler halinde özetlendi. Önerilerden bir sonuç bildirgesi hazırlanacağı ve bu sonuç bildirgesinin de İstanbul İşçi Sendikaları Platformu'nun güçlü bir işçi sınıfı mücadelesi için yol haritası olacağı ifade edilerek etkinlik sonlandırıldı.

EĞER DEĞİL, NE ZAMAN

Sinan Kaleli

Bu yılın başında bir rapor yayımlandı. 2018 verilerine göre en zengin 26 (yazıyla yirmi altı) kişinin toplam zenginliği, dünya nüfusunun yarısının (3.8 milyar, yazıyla üç milyar sekiz yüz milyon) toplam zenginliğine eşit! 26 kişi, dünyanın yarısına eşit! İnsanlık tarihinde böyle bir durum, böyle bir dönem, böyle bir uçurum yaşanmadı. İşte size kapitalizm!

Burada karşınıza çıkan olgu, kimi hükümetlerin kötü yönetimleriyle alakalı bir durum değil. Bu küresel bir olgu. Tüm kapitalist ekonomileri kapsayan bir olgu. Halîyle kapitalizme içkin bir olgu. Sistemik.

Marx, Kapital'de nispi aşırı-nüfus yasası üzerine yazdığı bölümde sermaye birikiminin kaçınılmaz bir şekilde sefalet birikimi ile nasıl koşullandığını anlatır.

"Sefalet, nispi artı-nüfusta birlikte ürer ve biri diğerinin zorunlu koşuludur; artı-nüfusun yansısı yoksulluk, kapitalist üretimin ve zenginlik artışının bir koşulunu oluşturur" der Marx ve ekler: *"Toplumsal servet, işleyen sermaye, bu sermayenin büyüme ölçüsü ile hızı ve dolayısıyla, proletaryanın mutlak kitlesi ve emeğin üretkenliği ne kadar büyük olursa, yedek sanayi ordusu da o kadar büyük olur. Sermayenin genişleme gücü ile, emrindeki emek-gücünün gelişmesi de aynı nedene bağlıdır. Bunun için, yedek sanayi ordusunun nispi büyüklüğü, servetin potansiyel enerjisi ile birlikte artar. Ama bu yedek ordunun faal orduya oranı ne kadar büyükse, sefaleti, çalışma sırasında katlandığı ıstırapla ters orantılı olan toplam artı-nüfusun kitlesi de o kadar büyük olur. En sonu, işçi sınıfının düşküler tabakası ile yedek sanayi ordusu ne kadar yoğun olursa, resmi yoksulluk da o kadar yaygın olur. Bu, kapitalist birikimin mutlak genel yasasıdır."*

Ve biraz ilerde şu sözlerle bağlar: *"Ne var ki, bütün artı-değer üretim yöntemleri, aynı zamanda, birikim yöntemleridir; ve birikimdeki her genişleme, bu yöntemlerin gelişmesi için bir araç haline gelir. Bundan da şu sonuç çıkar ki, sermaye birikimi oranında, aldığımız ücret, ister yüksek ister düşük olsun, emekçinin yazgısı daha da beter olacaktır. En sonu, nispi artı-nüfusu ya da yedek sanayi ordusunu, birikimin büyüklüğü ve hızı ile daima dengeli durumda tutan yasa, emekçiye, sermayeye, Vulcan'ın Prometheus'u kayalara mhlamasından daha sağlam olarak perçinler. Sermaye birikimine tekabül eden bir sefalet birikimi yaratır. Bu yüzden, bir kütupta servet birikimi, diğer kütupta, yani kendi emeğinin ürününü sermaye şeklinde üreten sınıfın tarafında, sefaletin, yorgunluk ve bezginliğin, köleliğin, bilisizliğin, zalimliğin, aklı yozlaşmanın birikimi ile aynı anda olur."*

Kapitalist birikimin bu **mutlak genel yasası** hükümetlerin, bireylerin, liderlerin iradesinden bağımsız olarak işler. "Dilenci diplomasisi" yapan yardım kuruluşlarının, vakıfların, hayırsever demeklerin veya bu görüşlere rağbet eden siyasi partilerin anlayamadıkları ya da anlamak istemedikleri şey de tastamam budur. Onlar hala "eşitsizlikle mücadele" çağrılarını yapıp duruyor. Kapitalist iktisadın bu içkin yasası sanki hukuki düzenlemelerden kaynaklanıyormuş gibi, bu türden düzenlemelerle ortadan kaldırılabileceğini, hiç olmazsa yumuşatılabileceğini düşünüyorlar.

Onları bu türden arayışlara iten şey, bu "kapitalist birikimin mutlak genel yasasının" yarattığı sonuçların artık hiçbir hal ve şart altında sürdürülemez düzeye ulaşmasıdır. Rakamları art arda sıralamak bile durumun sürdürülemezliğini göstermeye yeter.

2015'ten beri dünya nüfusunun en zengin %1 geri kalan %99'dan daha fazla zenginliğe sahip. Altını çizelim. Küresel ölçekte en zengin %1 (yaklaşık 75 milyon), geri kalan 7.5 milyar insanın toplam kazancından fazlasına sahip! (Hepimizin aklına ABD'yi sarsan Occupy hareketi geldi değil mi? Ne diyordu eylemciler? Biz %99'uz.)

İşin daha ilgi çekici yanı şu. 2010 yılında en zengin 388 kişinin serveti dünya nüfusunun en yoksul yüzde ellisinin toplam kazancına eşitti. 2016'da en zengin 62 kişinin serveti, 2018'de ise 26 kişinin serveti bu orana ulaştı. Servetteki artış oranı korkunç. Diğer bir değişle sermaye birikim hızı muazzam. Bu "süper-zenginlerin" servetleri günde 2.5 milyar dolar büyümüş! 2017-2018 döneminde her iki güne bir milyarder yaratmış sistem. Üstelik bu kodamanların ödedikleri vergiler azalmış. Yine rakamlarla konuşacak olursak, bu zengin tabakadan alınan kişisel kazanç vergisi 1970'de %62 iken 2013'te %38'e inmmiş. Bugün daha da azaldığına kuşku yok. (Bu arada daha yoksul ülkelerde bu oran %28.) Kimi ülkelerde (örneğin Brezilya) tersine artan oran uygulanması var. Yani gelir dilimi yüksek olan daha düşük oranda vergi ödüyor. Toplumun en zengin %10'una uygulanan vergi oranı en yoksul %10'una uygulanandan daha düşük!

Günde 10 bin insan yeterli sağlık hizmetine ulaşamadığı için hayatını kaybediyor. Yoksul ailelerde 5 yaşın altındaki çocukların ölüm oranı zengin ailelerin tam iki katı! Okul çağına gelmiş 262 milyon çocuk okula gidemiyor.

Kapitalist uyarılığın kadın karnesi daha içler acısı. Yukarıda bahsettiğimiz rapor "Aşırı eşitsizlik hepimizi incitiyor ama daha çok en yoksul insanları, özellikle de kadınları ve kız çocuklarını. Ne kadar çalışırlarsa çalışsınlar, düşük maaş rezaletinden ve temel haklardan yoksun bırakılmaktan kurtulamıyorlar. Pek çok ülkede iyi bir eğitim ve kaliteli sağlık hizmeti yalnızca zenginlerin ulaşabileceği bir lüks haline geldi" diye yakınıyor. Dünya genelinde parlamentolarda kadın vekil oranı %24'ten daha az. (Küba Ulusal Meclisi'nin %48,9'u kadın.) Belediye başkanlarının ise sadece %5'i kadın! Dünya genelinde okuma yazma bilmeyenlerin toplam sayısı 781 milyon. Ve ne yazık ki bunun 2/3'ü kadın! 18 ülkede kadınların çalışmaları hukukun eşlerinin onaylarına bağlı! Her üç kadın ve kız çocuğundan biri, yaşamlarında şiddet ve tecavüze maruz kalıyor! Rakamlar bu şekilde uzayıp gidiyor.

Nick Hanauer bir milyarder. Bir dönem "zilyoner dostlarım" diye bir mektup yazmıştı. "Yabaları görüyorum" diyordu dehşet içinde. *"Politikalarımız dramatik bir şekilde değişmezse, orta sınıf yok olacak ve 18. yüzyıl sonlarındaki Fransa'ya döneceğiz. Devrim öncesi Fransısalı'na!"*

Ve burda rahatsız edici derecede zengin dostuma, kapıları kapalı balon dünyalarda yaşayan hepimize, bir mesajım var: Uyanın millet! Bu son olmayacak!

Bu ekonomideki göze batan eşitsizlikleri düzeltmek için bir şey yapmazsak, yabalar bizim için gelecek! Hiçbir toplum böylesine artan eşitsizliği sürdüremez. Aslında zenginliğin böylesine bir merkezde yoğunlaştığı ve yabaların sonunda sokaklara dökülmediği bir örnek tarihte yoktur. Bana büyük eşitsizliğin olduğu toplumu gösterin, size polis devletini göstereyim. Ya da ayaklanmayı! Karşıt bir örnek yok. Hiç. Eğer değil, ne zaman!"

Böyle bir dünya sürekli isyanlar, ayaklanmalar üretmez de ne yapar!

¹ Küba Anayasası madde 43: Ekonomik, siyasi, kültürel, mesleki, toplumsal ve ailevi alanlarda kadınlar ve erkekler eşit haklara sahiptir. Devlet her ikisine de eşit fırsat ve imkanlar sunmayı garanti eder. Devlet, kadınların bütünsel gelişimini ve tam toplumsal katılımını teşvik eder. Cinsel ve annelik haklarını güvenceye alır, her türlü ve her alanda cinsel şiddete karşı korur, bunun için kurumsal ve hukuki mekanizmalar oluşturur.

Hong Kong'ta Son Gelişmeler

Önce en son gelişmeden başlayalım: ABD Başkanı Donald Trump, ABD Kongresi'nde onanan, "Hong Kong İnsan Hakları ve Demokrasi Yasası" adlı yasa tasarısını 28 Kasım tarihinde imzaladı. Hong Kong'taki protestoculara destek veren yasa tasarısına göre, Washington, "Hong Kong'taki insan hakları ihlallerinden sorumlu olan" Çinli yetkililere yaptırım uygulayabilecek. Ayrıca ABD Dışişleri Bakanlığı, yıllık raporlarında Çin'in güvence verdiği Hong Kong'un özerklik haklarına riayet edip etmediğini inceleyebilecek. Yasa tasarısı ile ABD'den Hong Kong'a güvenlik güçlerinin kullanılması için yapılan gözyaşartıcı gaz, plastik mermi, TOMA, kelepçe gibi malmemelerin ihracatı da yasaklanmış oldu.

Yasa Tasarısı'nın imzalanmasına tepkiler birbiri ardına geldi. Hong Kong yönetimi, ABD Yasası'nı "tamamen gereksiz ve yersiz" olarak tanımladı. Hong Kong Özel Yönetim Bölgesi Başbakanı Carrie Lam, bu yasaya şiddetle karşı çıktıklarını söyleyerek, bunun Hong Kong'un iç işlerine karışmak olduğunu belirtti.

Çin Dışişleri Bakanlığı ise, Washington'un bu adımını Çin'in iç işlerine ciddi bir müdahale olarak gördüklerini açıkladı. Sözcü, "ABD tarafı olguları görmezden geliyor, siyahı beyaza çeviriyor ve bariz bir şekilde yakıp yıkan, masum kent sakinlerine zarar veren, hukuk devletini çiğneyen ve sosyal düzeni tehlikeye sokan, şiddete başvuran suçluları cesaretlendiriyor" dedi.

Trump'in yasayı bu tarihte imzalaması

tesadüf olmasa gerek. Zira Hong Kong'ta halk, 24 Kasım'da yerel seçimler için sandık başına gitti. Katılım yüksek oldu ve Çin yanlısı Carrie Lam seçimleri kaybetti. 18 yerel meclisin 17'sini karşıtlar kazandı. Carrie Lam, "hükümetinin sonuçlara saygı duyduğunu" açıkladı ve "mevcut duruma karşı halkın hoşnutsuzluğunu ort a y a

tesadüf olmasa gerek. Zira Hong Kong'ta halk, 24 Kasım'da yerel seçimler için sandık başına gitti. Katılım yüksek oldu ve Çin yanlısı Carrie Lam seçimleri kaybetti. 18 yerel meclisin 17'sini karşıtlar kazandı. Carrie Lam, "hükümetinin sonuçlara saygı duyduğunu" açıkladı ve "mevcut duruma karşı halkın hoşnutsuzluğunu ort a y a

tesadüf olmasa gerek. Zira Hong Kong'ta halk, 24 Kasım'da yerel seçimler için sandık başına gitti. Katılım yüksek oldu ve Çin yanlısı Carrie Lam seçimleri kaybetti. 18 yerel meclisin 17'sini karşıtlar kazandı. Carrie Lam, "hükümetinin sonuçlara saygı duyduğunu" açıkladı ve "mevcut duruma karşı halkın hoşnutsuzluğunu ort a y a

k o y d u - g u n u " söyledi.

ABD başkanı Trump, 3-4

Aralık'ta Londra'da yapılacak olan NATO toplantısına gitmeden önce, Çin-Rusya blokuna kendince gözdağı vermek istedi. Hong Kong'u karıştırarak Çin'i uluslararası alanda sıkıştıracağını düşünen aklieveller, uzunca bir süredir buradaki gösterileri hem finanse ediyorlar hem de kışkırtıyorlar. Bolivya ve Venezuela'daki kışkırtma ve darbe girişimlerinin arkasında kimler, hangi kuruluşlar varsa Hong Kong'taki olayların arkasında da onlar var buna şüphe yok. 3.Dünya Savaşı'nın cephe savaşları bu şekilde veriliyor.

Hatırlanacaktır Hong Kong'taki pro-

Geldim, Gördüm, Gerisin Geriye Döndüm!

3-4 Aralık tarihinde Londra'da gerçekleşen NATO Zirvesi'nin sonucunda yüzlerindeki ifade ne olursa olsun katılanların aklından geçen cümle bu olsa gerek. Zira zirveden günlerce önce Fransa Cumhurbaşkanı Macron'un sarf ettiği "NATO'nun beyin ölümü gerçekleşti" sözünün ne kadar doğru olduğu bir kez daha görüldü. Kuyruğundan birbirine bağlanmış ama her birinin başka yönlere gitmek istediği açıkça görülen kedilerin durumunu andırıyordu liderler zirvesi.

Örneğin Türkiye, günlerce öncesinden eğer Suriye'de oluşturulmaya çalışıldığı fiili durum NATO tarafından desteklenmezse, aynı zamanda YPG terör örgütü olarak kabul edilmezse, bu toplantının kilit konularından biri olan Polonya ve Baltık ülkelerinin olası teh-

ditlere (kast edilen şüphesiz Rusya'dan gelebileceği varsayılan tehditlerdir) karşı savunmasının güçlendirilmesi önerisine destek sunmayacağını ilk ağızdan açıklamıştı. Gelin görün ki, NATO Zirvesi'nde hiç kimse kendisine bir taahhütte bulunmadığı halde bu öneriyi desteklediğini açıklamak zorunda kaldı; hem de Rusya ile olan sözde "iyi ilişkiler"ine rağmen... Yine Türkiye'nin Rusya'dan aldığı S-400 füzelerinin NATO'ya entegre edilmesi önerisi kati bir dille reddedildi.

Yine Zirveden hemen önce RTE'nin "NATO'nun kendini güncellemesi gerekir" sözü zirvede karşılığı bulunmadı; sadece NATO sekreteri Stoltenberg, "NATO, değişen dünyayla birlikte değişmeye devam ediyor" dedi. Sonuç bildirgesinde NATO'nun "terö-

rizmin her tür formuyla mücadelede devam edeceği" belirtiliyor; ama bu söylemde de yeni bir şey yok. NATO, zaten uzun yıllardır "terörle savaş" adı altında ABD'nin ya da emperyalist devletlerin dünyanın değişik bölgelerinde gelişen işyan ve ayaklanmaları bastırmaları için uluslararası bir zor aygıtından, tam ilhak sürecine direnen ülkeleri yakıp yıkan bir savaş örgütünden başka bir şey değildir.

Yani, Türkiye deyim yerindeyse bu zirveden hiçbir şey elde edemedi, eli boş döndü. Durumu kendi cenahlarından en iyi Sabah gazetesi yazarı Mehmet Barlas ifade etti: "sıfır sıfır elde var sıfır".

"Diğerleri bir şey elde edebildiler mi?" diye sorulabilir. Sonuç bildirisinde ABD ve Rusya arasındaki INF Anlaşması'nın geçersizleşmesinden

Rusya'yı sorumlu tutma ve Çin'in bir tehdit sayılması ve NATO'nun Çin'e "hep birlikte karşı durması"nın yer alması dışında bir şey elde edemediler. "Müslif tüccar" Trump'in binde büyük bir vakarla taşıdığı "NATO üyesi ülkelerin hepsinin bütçesinin % 2'sini NATO harcama için ayırarak, tam ilhak sürecine direnen ülkeleri yakıp yıkan bir savaş örgütünden başka bir şey değildir.

Yani NATO, "eski tas eski hamam" olarak yoluna devam etme kararı aldı. Geriye sadece İngiltere'nin tanınmış gazetesi Times'ın zirveden hemen önce attığı "NATO'nun uyumuna en büyük tehdit Erdoğan" başlığı, bir de Trump'in diğer liderler arkasından konuştuğu için basın toplantısını iptal ettiği söylentisi kaldı.

İnsanca Yaşamak İstiyoruz

Baş Tarafı 1. sayfada

Dikilitaştan başlayan yürüyüşte en önde Emek, Barış ve Demokrasi Güçleri "İnsanca yaşamak istiyoruz" pankartı ile yürüdü. İTK'nın (İşçi Temsilcileri Konseyi) "Ya Bir Yol Bulacağız, Ya Bir Yol Açacağız!", Mücadele Birliği'nin "İnsanca Yaşam İçin Sosyalizm" pankartıyla katıldığı mitingde öğrenci gençlik adına DÖB de "Hayallerimizi Değil Kapitalizmi Yıkalım" pankartı ile katıldı. Farklı kitle örgütleri de kendilerini ifade eden çeşitli pankartlarla katıldılar bu mitinge.

Dikilitaş'tan Bakırköy Halk Pazarı'na yapılan yürüyüşte çeşitli sloganlar atıldı. "Fabrikalar, Tarlalar, Siyasi İktidar, Herşey Emeğin Olacak!", "Denizlerin Yolunda Leninist Saflara!", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği!", "Gençlik Gelecek, Gelecek Sosyalizm!", "Şimdi Devrim Zamanı!", "Dünya Emeğin Olacak!", "Yaşasın Birleşik Devrimimiz!", "İktidar Dışında Her Şey Hiçbir Şeydir!" gibi çok çeşitli sloganlar yürüyüş boyunca devam etti. Ayrıca DÖB'lü öğrenciler de bol bol "Denizlerin Yolunda DÖB Saflarına!" kuşlamaları yaptılar. Mitingde gençliğin enerjisi ve coşkusu kendini hissettiriyordu.

Ayrıca yürüyüş boyunca; Şili'de, Ekvator'da, Kolombiya'da, İran'da, Irak'da, Lübnan'da dünyanın dört bir yanında işyan ve ayaklanmadaki halklar çeşitli sloganlarla selamlandı.

Kortejler alana girdikten sonra kürsüden mitinge giren bütün gruplar selamlandı. "İnsanca Yaşamak İstiyoruz" sloganlarının ardından Emek ve Demokrasi mücadelesinde ölümsüzleşenler için

saygı duruşuna geçildi. Ve ardından miting programı başladı. Konuşmacılar tek tek kürsüye çıkıp konuşmalarını yaptılar.

Konuşmacılar; "Artık yeter diyoruz. Onlar bir avuç biz ise milyonlar. İnsanca yaşam hakkımızdan vazgeçmiyoruz" diyerek mücadele vurgusu yaptılar. "Biz bu sömürü düzenine mahkum değiliz, biz istersek bize dayatılan bu yaşamı değiştirebiliriz"; "Bizler bu ülkenin taşında toprağında emeği olan insanlarız. Biz sadece insanca yaşamak istiyoruz. Çocuklarımızı iyi bir gelecek bırakmak istiyoruz" dediler.

Bunların dışında konuşmacılar ardarda gelen zamlardan, çöğalan vergilerden, konkordato ve iflas kararlarıyla işçilerin ve ailelerinin açlığa mahkum edilmesinden, KHK mağdurlarından ve açlığa mahkum edilenlerden, kayyum atanan belediyelerden, zamlardan, işsizlikten bahsedildi.

Konuşmaların ardından çeşitli taleplerin sıralandığı mitingin sonunda Grup Vardiya sahneye çıktı. Marş ve halaylarla miting sona erdi.

Gençlik 30 Kasım'da Sözünü Söyledi!

30 Kasım Cumartesi günü Devrimci Öğrenci Birliği'nin "Geleceksizliğe ve Krize Karşı Gençlik Buluşuyor" etkinliği, Su Gösteri Sanatları Sahnesi'nde gerçekleşti. DÖB'ün "Hayallerimizi Değil Kapitalizmi Yıkalım ve Kriz" sloganıyla başlattığı "Geleceksizlik ve Kriz" konulu kampanya çalışmalarının sonuncusu olan Gençlik Buluşması'na İstanbul'un farklı bölgelerinden, İzmir'den, Ankara'dan, Adana'dan liseli ve üniversiteli öğrenciler katıldı.

Etkinliğe, "Pardon anne, geleceğim söz konusu" diyerek ulaşım zamlarına, krize karşı okul kapılarını kırarak alanları zapteden Şili'deki eylemciler, Fransa'da 40 üniversitede ayaklanan öğrenciler, Lübnan'da ekonomik kriz nedeniyle çıkan ayaklanmada bir bakanın silahlı korumasına tekme atan cesur kadın, İran'daki ve tüm dünyadaki eylemciler selamlanarak, ardından devrim mücadelesinde ölümsüzleşen tüm yoldaşlar için bir dakikalık saygı duruşu yapılarak başlandı.

Ardından açılış konuşması yapıldı ve "Hayallerimizi Değil Kapitalizmi Yıkalım" kampanyasını anlatıldı; DÖB'ü anlatan bir sinevizyon gösterimi yapıldı.

Panel'de İstanbul'dan meslek liseli bir DÖB'lü olan ilk panelist, genelde eğitim ve özelde liselerdeki eğitimin niteliği ve sorunları üzerine bir sunum yaptı.

Öğrencilerin sermayenin ihtiyaçları doğrultusunda yetiştirildiğini ve bir meslek liseli olarak bunu bizzat yaşadığını, öğretmenlerinin söylemlerini örnek vererek anlattı. Yıllardan beri değişen ve geleceğimizi tek sınava sığdıran sınav sisteminden bahsetti ve kendi ilgi ve yeteneklerini keşfedemeyen öğrencilerin özgürce meslek seçemediğini; ekonomik krizin yarattığı geçim sıkıntısından okulu bırakmak veya okulla eş zamanlı olarak

çalışmak zorunda olmak arasında kalan öğrencilere değindi.

İzmir'den bir üniversiteli DÖB'lü olan ikinci panelist dinci gerici eğitim, eğitimin piyasalaşması ve bunun üzerinden gelişen gençlik hareketleri üzerine bir sunum yaptı. Eğitimin piyasalaşmasının işsizliği, üniversite mezunu işsizliği, atanamayan milyonlarca genci yani geleceksizliği getirdiğini, bir çok gencin umutsuzluğa kapılıp çözümünü intiharda ya da yurt dışında daha rahat bir yaşam kurmada aradığını anlattı.

İstanbul'dan bir üniversiteli DÖB'lü olan son panelist güncel süreç ve kapitalizmin çöküşü, sosyalizmin yükselişi ve gençlik mücadelesine dair bir sunum yaptı. Toplumsal bir başkaldırının, hoşnutsuzluğun, öfkenin dünya genelinde büyüdüğünü anlatarak, bununla birlikte her geçen gün geleceksizliğe sürüklenen, okulu bırakmaya ya da diplomalı işsizliğe mahkum kalan, intihara sürüklenen gençliğin bu durumunu örgütlülük ve politik açıdan değerlendirdi.

Öğrenci gençliğin akademik mücadelesinin öz örgütlülüklerde birleşmesi için üniversite forumları, meclisler, komiteler geliştirilmesinin, öğrenci gençliğin bağimsız inisiyatifinin büyütülmesinin gerektiğini, fakat bunun anti-kapitalist, anti-faşist bir

hat üzerinde oturması, gençliğin komünist bir öncü ile buluşması ve uzlaşmaz bir anlayışı olması gerektiğini anlattı. İnsanlığın gelişimi için ayakbağı haline gelen kapitalizm içerisinde geleceği temsil eden gençliğin bir çıkışı yolu olmadığını söyleyerek sunumunu bitirdi ve böylece panel sonlandırıldı.

Panel sonrasında soru-cevap ve kısa bir aranın ardından serbest kürsüye geçildi ve herkes serbest kürsüde sözünü söylemeye davet edildi.

Serbest kürsüde ilk sözü İşçi Temsilcileri Konseyi'nden (İTK) bir işçi aldı. Ardından etkinliğe katılan dost kurumlardan SGDF ve Dev-Güç üyeleri söz aldı.

Sonrasında ODTÜ'den bir DÖB'lü DÖB olarak bizzat içinde yer aldığı ODTÜ Kavaklık direnişi deneyimini anlattı; direnişin taleplerini ve uzlaşmaz bir anlayışla bugüne kadar devam ettiğini söyledi.

Sonra söz alan Bayramtepe'den bir genç işçi, Kürt halkının mücadelesini selamladı ve "Kadınsız Devrim Olmaz" sloganını vurguladı.

Yine Bayramtepe'den bir liseli etkinliğe katılan herkesi Kürtçe selamladı ve sözünü söyledi. Sul-tangazi'den meslek liseli bir genç, faşistlerin baskı ve tehditleri sayesinde dev-

rimcilerle tanıştığını, bu baskıların Cheleri, Denizleri yarattığını söyledi. Bu baskılar karşısında gençlerin kollarını aşmasını sağlamak ve liselerde örgütlenmek gerektiğini anlattı.

Etkinliğe Adana'dan katılan başka bir meslek liseli öğrenci ise staj kisvesi altında nasıl sömürüldüklerini, sağlık sigortasının karşılamadığı zararları anlattı. Meslek liselerindeki tüm bu sorunları aşmak için birlikte hareket etmenin zorunluluğunu anlattı.

Daha sonra sözü alan Çukurova Üniversitesinden bir DÖB'lü bu yıl mezun olacağını, mezun olacak üniversitelilerin geleceğe dair umutsuzluğunu anlattı. Sözü bir eğitim emekçisi aldı ve öğretmenleri eğitim emekçileri, kent yoksulları olarak tanımladı; eğitimin özelleşmesi sürecini, eğitimin gerileşmesi ve ticarileşmesini anlattı.

Daha sonra Çukurova Üniversitesinden bir başka DÖB'lü, dünyanın her yerinde, sistemin hiçbir yaşam hakkı sunmamasından dolayı ayaklanmaların mevcut olduğunu söyledi ve sanat üzerine konuştu. Yine Çukurova Üniversitesinden başka bir DÖB'lü günümüzün en can yakıcı sorunlarından biri olan kadın sorunu üzerinde durdu. Zeytinburnu'ndan bir liseli etkinliği Kürtçe selam-

ladı.

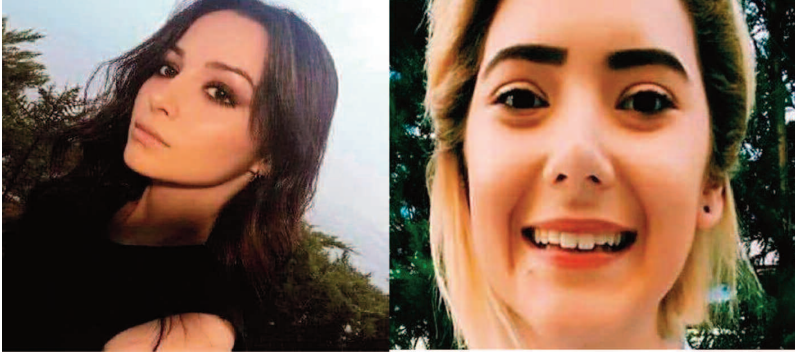
İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesinden bir DÖB'lü hukuk üzerine bir konuşma yaptı. Derslerde bulutların üzerine çıkarılan hukuk sisteminin gerçek hayattaki karşılığının bambaşka olduğundan, hukukun egemen sınıfın çıkarlarını meşrulaştırma aracı olduğundan, yandaş hakim ve savcılardan, işkence ve katliamlardan bahsetti; staj sömürsünü anlattı. Hangi bölümde okursak okuyalım geleceğimizin garanti altında olmadığını anlattı.

Sonrasında İstanbul'dan bir stajyer avukat sözü olarak Erzurum'da geçen öğrencilik hayatındaki sorunları anlattı. İstanbul'a geldiğinde de sorunların bitmediğini, adliyedeki tacizleri, avukatların "Kadınlığını kullan, birlikiyi et-kile" söylemlerini anlattı. Bir İstanbul Üniversitesi mezunu söz aldı ve işsiz olduğunu, kendisi gibi binlerce insan olduğunu anlattı.

Son olarak yine İstanbul'dan bir üniversiteli DÖB'lü söz aldı ve üniversitelilere girişte yetenek sınavları ve mülakatlardaki sıkıntıları anlattı.

Serbest kürsüden sonra farklı şehirlerden gelen öğrenciler hep birlikte şarkılar söyledi, şiir okudu ve etkinlik coşkuyla sonlandırıldı.

Vaşamak İstiyoruz, Yaşayacağız!

"Şule Çet İçin Adalet" diyerek katilin yargılanmasını beklediğimiz sabah, bir genç kadının daha katledildiği haberi aldık.

Dün akşam saatlerinde Ordu'daki evinin önünde bıçaklı saldırıya uğrayan 20 yaşındaki balerin Ceren Özdemir hayatını kaybetti. Ceren Ordu Üniversitesi Müzik ve Sahne Sanatları Fakültesi Müzik Bölümü 2.sınıf öğrencisiydi. Hastaneye kaldırıldı da tüm müdahalelere rağmen kurtarılmadı. Güvenlik kameralarını izleyen polis bir kişiyi gözaltına aldı.

Ceren'in ablası Gizem, kardeşinin kendisini telefonla arayarak binanın giriş kapısının anahtarını istediğini, pencereye çıktığında da binanın önünde 40 yaşlarında siyah giyimli bir şahsın olduğunu gördüğünü söylüyor. Kardeşi gelince anahtar attığını, kardeşinin içeri girilmesiyle kendisinin de içeri girdiğini ve hemen çığlıkların duyulduğunu, kardeşini kanlar içinde bulduğunu anlatıyor...

Günde neredeyse 4 kadının öldürüldüğü, sadece geçtiğimiz Kasım ayında bile en az 39 kadının öldürüldüğü üzerinde yaşadığımız topraklarda, kadının ölümü ancak çevresinin yahut sosyal medyanın desteği olursa ses bulabiliyor ve /veya katili cezalandırabiliyor.

22 yaşındaki Gazi Üniversitesii öğrencisi Şule Çet de 1,5 yıl önce Ankara'da bir plazanın 20. katından "düşerek" hayatını kaybetmişti. Bu sabah Ankara'da karar duruşması görüldü.

Şule'nin katilleri "Halk ve sosyal medya baskısı yüzünden tutuklanmak zorunda kaldık. Yalan haberlerle halk galeyana getirildi" diyecek kadar yüzüstü. Onlara bu cesareti veren egemen sistem ve medyası idi. "İki erkekle lüks plazyaya giren", "elinde içki kadehleriyle görüntülenen" ve "intihar etti"ği söylenen Şule için kadın örgütleri tek vücut oldu ve katillere olduğu kadar burjuva medyaya da savaş açtılar. Ve bu mücadelenin bir sonucu mahkeme Çağatay Aksu'ya cinayetten müebbet hapis, tecavüzdü 12 yıl 6 ay hapis cezası, Berk Akand'a ise 18 yıl 9 ay hapis cezası verilmesine karar verdi.

Evet, kadın cinayetlerinin soruşturulmaya bile gerek görülmediği, kadın ve çocuk katillerinin, tecavüzçülerin ödül gibi cezalarla neredeyse "teşvik edildiği" bir dönemde, Şule Çet için adaletin yerini bulmasının nedeni "adil yargı" değil; Özgecan Aslan örneğindeki gibi halka ayaklanması için bir sebep daha vermemektir. Daha birkaç gün önce Eskişehir'de eşini 28 defa şikayet eden ve sonuç alamayan kadının eşi tarafından öldürülmesi örneğinde olduğu gibi, "aile birliğinin bozulmaması" ne yazık ki bir kadının hayatından daha değerli!

"Bir Kişi Bile Azalmayacağız" diyoruz; bir canlının en basit en sıradan isteğini dile getiriyoruz, "Yaşamak İstiyoruz" diyoruz. Artık sözcükler kifa-yetsiz kalıyor. Sözcükler haykırışlara, haykırışlar eyleme dönüşmeli. Dünya kadınlar için yaşanabilir hale gelene dek...

Bir Kişi Daha Eksilmeyeceğiz

İstanbul'da kadınlar 25 Kasım Kadına Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele ve Dayanışma günü için yine Taksim Tünel Meydanında toplandı ve "Bir Kişi Daha Eksilmeye Tahammülümüz Yok" dedi.

Her yıl 8 Mart ve 25 Kasımlarda Taksim'de yapılan gece yürüyüşüne haftalar önceden hazır kadınlardı. Ancak valilik bir gün öncesinde yürüyüşün yasaklandığını duyurdu. 25 Kasım günü geldiğinde ise kadınların her koşulda orada olacağını bilen valilik ve emniyet müdürlüğü yürüyüşe izin verdiğini açıklamak zorunda kaldı.

Onbinlerce kadın Taksim Tünel Meydanı'nda olanca rengi ve coş-kusu ile toplanırken, Emekçi Kadınlar da "Şimdi Kadınların Özgürlük Zamanı" pankartı ve "Yaşamak İstiyoruz" dövizleri, kızıl fularları ve sloganları ile alanda yerini aldı. "Dünyaya Başkaldırıyoruz" kadın dergisini de alanda kadınlarla buluşturan EKA'lılar derginin dağıtımını da yaptı

Kadınların zılgıt, alkış ve erbaneleri ile başlayan coşkulu yürüyüşü Kubaracı Yo-

kuş'a gelince polis barikatları ile kesildi. Sadece birkaç yüz metre yürüyebilmiş olan kadınların Galatasaray'a dahi yürütmesine izin vermeyen polis, eylemin bitirilmesini istedi.

Polis barikatı önünde Türkçe ve Kürtçe basın açıklaması okundu ve "Sosyal medya etiketleri arasında bir kadının adını daha görmekten korkar olduk. Çünkü bu ya o kadının hayatta olmadığı ya da korkunç bir şiddete uğramasına rağmen adalet bulamadığı anlamına geliyor. Artık yeter! 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele ve Dayanışma Günü'nde bir kişi daha eksilmeye tahammülümüz yok diyoruz" denildi.

Okunan basın açıklamasının ardından ıslık, alkış, zılgıt ve sloganları ile yürüyüşe devam etmek isteyen kadınlar polis barikatını aşmak istedi. İçi biber gazı dolu plastik mermilerle saldırılan polis, kadınları dağıtmaya çalıştı.

Kadınlar Tünel Meydanı'nda yeniden toplanarak uzun süre sloganlarla eylemi sürdürdü.

İzmir'de "Yaşamak İstiyoruz"

İzmir'de kadınlar, 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü'nde sokaklardaydı!

Alsancak ÖSYM önünde saat 18.30'da toplanan İzmirli kadınlar, şiddetli yağmura rağmen yoğun bir katılımla yürüyüşe geçti.

Bizler de Emekçi Kadınlar ve DÖB'lü Kadınlar olarak alandıydık. Eylem esnasında "Jin Jiyan Azadi!", "Kadın Devrim Özgürlük!", "Kadın Cinayetleri Politikadır!", "Anaların Öfkesi Katilleri Boğacak!", "Harakete Geç İsyen Et Ayağa Kalk İsyen Et Sokağa Çık İsyen Et- İsyen İsyen İsyen Yıkana Kadar!", "Rojava'da Direnen Kadınlara Selam Olsun!" sloganları attık.

Şili'de öldürülen pandomim sanatçısı Daniela Carrasco için de ses çıkardı emekçi-işçi-öğrenci kadınlar.

Türkan Saylan Kültür Merkezi önüne gelindiğinde basın açıklaması gerçekleştirildi.

Yapılan açıklamada, "Gülede Cankel, Rabia Naz, Emine Bulut, Şule Çet, Ecem Balç, Helin Palandöken, Özgecan Aslan, Münevver Karabulut, Ayşe Paşalı... Bu ülkede öldürülen yüzlerce kadından sadece birkaçı. Bu ülkede 2018'de 440 kadın, 2019'da bugüne kadar tam 423 kadın arkadaşımız öldürüldü" denildi. Ayrıca Simo tekstil işçisi kadınlara da selam gönderildi.

Eylem boyunca sloganlar hiç susmadı. Basın açıklaması bitince kadınlar yine sloganlar eşliğinde dağıldı.

Emekçi Kadınlar da "Çav Bella" söyleyerek alandan ayrıldı.

MÜCADELE BİRLİĞİ

Mücadele Birliği Gazetesi / Sayı: 89 / 11 - 25 Aralık 2019 / Yayın Süreli Dağıtım Sahibi: Yeni Dönem Yayıncılık Basın Dağıtım Eğitim Hizmetleri Tanıtım Org.Tic.Ltd. Şti. Adına: Gamze Nihal İYİDOĞAN / Adres: İskenderpaşa Mah. Sofular Cad. No: 8/3 Fatih - İSTANBUL / Tel-Fax: 0 (212) 533 32 57 / Sor. Yazı İşl.Müdürü: Gamze Nihal İYİDOĞAN / Baskı Yeri: Alesta Ajans Basım Medya ve Bilgi Teknolojileri San.Tic.Ltd.Şti - Davutpaşa Cad. Güven İş Mekezi No:83 D Blok D.349 Topkapı - İSTANBUL / Tel 0 212 5012120

www.mucadelebirligi8.net info@mucadelebirligi.net
www.facebook.com/MucadeleBirligiGazetesi mucadelebirligi@gmail.com
www.twitter.com/mucadelebirlig3 mucadelebirligi@hotmail.com

DAİMA 26!

26 Kasım 2016 sabahı Küba'dayken biricik babam aradı. "Yavrucuğum başın sağ olsun, üzülüm, ben böyle üzülüysem sen ne haldesindir kim bilir diye sana da üzülüm" dedi. Camii bahçesindeymiş beni aradığında, ikinci namazından çıkmış. Dua ettiğini söyledi Fidel için, beni teselli etmekle hayranlığını göstermek arasında sözleri oldu. "Ama çok güzel yaşadık bizi, öyle değil mi?" diye. "Öyle", diyebilirdim sadece.

Fidel'in nesini seviyorsun diye sorsa biri binlerce şey sayabilirim. Ama bunların hiçbiri hayranlığımı ifade etmeye yetmez, çoğu birçok güzel insanda gördüğümüz şeyler çünkü. Özverisi, içtenliği, akli, disiplini, yüksek bilinci gibi... Bugüne kadar kimsede görmediğim yanı ise her düşünceden insanın saygısını kazanmış olması. Doğduğu topraklardan binlerce kilometre ötede, Türkiye'de hacı bir babanın kızıyla sohbetlerinde yer bulur kendine Fidel. Bu da bir şey mi, milyarlarca insanın en az bir kez girmiştir hayatına bir şekilde. Çin'de bir gazetecinin fotoğrafına girmiştir mesela, Rusya'da bir balletin seyircilerinin arasında, Angola'da bir çocuğun rüyasına, ABD'de bir suikastının kâbuslarına...

Yüzölçümü Konya'nın iki katı büyüklüğündeki Küba'yı tüm dünya halklarına ışık tutan bir ülke haline getirmekten daha azı beklenemezdi zaten Fidel'den.

Kumandan Fidel, Moncada Kışlası Baskını'ndan sonra sanık olarak çıkarıldığı mahkemede "Tarih beni beraat ettirecektir" dediğinde, bunu kendi gözleriyle göreceğini de düşünmüş müdür acaba?

Birine hayran olunca hakkındaki bilgileri öğrendiğinizde canlandırmak istersiniz ya kafanızda, benim kafamda da hep bu sahne vardır. Mahkemede ki o ünlü savunması... "Halkı bu kadar sefaletten ancak ölüm kurtarabilir ve hükümet de zaten bu ölüm için elinden geleni yapıyor! Yılda yüz binlerce çocuk ayak tırnaklarından giren parazitlerle ölüyorlar ve insanlar buna duyarsız kalıyorlar. Bakımsız dişleri ve umutsuz gelecekleri ile dinledikleri binlerce nutuğa rağmen sefalet içinde yüzen bu insanların çoğu, Mayıs'tan Aralık'a kadar işsiz geziyorlar. Biri hırsızlık yaptığında kendisine işi olup olmadığını sormuyorsunuz ve cezasını çekiyor. Ama depolarını yakarak sigorta şirketlerinden milyonlar kazanan büyük işadamlarının avukatları olduğu için onlara bir şey olmuyor. Sonra bir bürokrat milyonlarca terfi ettiğinde, zengin kulüplerine ve kardeşlik masalarına katılıp yılbaşını bu kesimle kutlama şansına erişiyor. Millet geleceği, karşılaştıkları problemlerin çözümü, küçük bir kesimin egoist çıkarlarının soğuk çıkar hesaplarını bekleyemez. Aynen Jose Marti'nin dediği gibi, benim rüya gördüğümü iddia edenlere vereceğim yanıt şudur: Gerçek bir insan, hangi tarafta yaşamın daha iyi olduğuna bakmaz, ödevlerin ve sorumlulukların hangi tarafta yattığına bakar.

Öldürülen yoldaşlarımız için intikam alınmasını istemiyorum. Çünkü onların yaşamalarına paha biçilemez. Onları öldürenlerin hepsini toplasanız, tek birinin yaşamı etmez. Ashında benim yoldaşların ne öldüler ne de unutuldu. Onlar bugün yaşıyorlar, hatta her zamankinden daha çok yaşıyorlar ve onların katilleri

dehşet içinde ölümlerini fişkıran zafer ruhunu ve fikirlerini seyrediyorlar.

Sonra bu vatanın bir evladı, var olan yasalara ve sosyal müdafaa kanunlarına bakarak bütün maddeleri sıraladı ve Batista'nın ve 17 suç ortağının 108 yıl cezaya çarptırılmasını bu yasalara göre açıkça hak ettiğini vurgulayarak cezalandırılmalarını talep etti. Aylar ve günler geçti, hiçbir şey olmadı! Suçlanan General, Cumhuriyet'in bir yerinden öbürüne bir senyör veya saygıdeğer generaller gibi yürüdü ve istediği gibi yargıçları görevlerinden aldı veya yerlerine başkalarını görevlendirdi. Burada benim esas suçlandığım konu şu oluyor: İlegal bir rejimi cumhuriyeti tesis etmekle suçlamıyorum! Onlar tanklar ve askerleri kullanarak ele geçirdiler ve iktidardılar. Nazilerden hiçbir farkları yoktu.

Kabul ediyorum ki, bir devrim yasal bir hak getirebilir ama 10 Mart gecesini yaşananlar hiçbir şekilde bir devrim sayılamaz. Bir önceki rejim kirli politikalardan, hırsızlıktan, insan yaşamına saygısızlıktan suçlu ise, bugünkü rejim bu suçları beş kere, on kere, yüz kere çoğaltmayı başardı!" (Fidel Castro'nun savunma metninden, 16 Ekim 1953)

Daima 26!

1926 yılında dünyaya gelen, 26 Temmuz Hareketi'ni kurduğunda 26 yaşında olan Fidel'in hayatında birçok kez karşılaştığı bu sayı, bir halkın kapitalizme karşı tüm tavrını açıklayan bir slogan haline aldı artık. 26 Temmuz Hareketi'nin nihai hedefini sembolleştiren bu slogan Küba'nın o ünlü Devrim Meydanı'nda milyonların tüm güzelliğiyle yankılanıyor.

Pedro de la Hoz'un 25 Kasım günü Granma'da yayımlanan yazısı da her şeyi benden çok ama çok daha iyi ifade ediyor. Buyurun...

"...Karanlık Geceyi Aydınlatan, Bir Aşk Darbesi Gibi Bolıvia'da Evo Morales'in değişim sürecine saldıran asker ve oligarklar karşısında öfkeden patlar; Şili'de Salvador Allende döneminde kuzeyden güneye inen neo-liberal diktalara meydan kurtulduk, güç ve tehdit söylemleri bizi sindiremiyor. Devrimci

nüne takip ederd. Sevgili arkadaş Hugo Chavez'in verdiği ilhamla Venezuela'da Nicolas Maduro'nun liderliğinde emperyalist arzulara ve hizmetçilerine boyun eğmemek için halkın çok büyük çoğunluğunun sergilediği dik duruşu paylaşırdı. Takamada- larımız boyunca bakanlarıyla birlikte köyleri ve toplulukları dolaşır; sokakta insanlarla konuşur; talep ve ihtiyaçlarını ilk elden öğrenir; en adil ve doğru olanı bulana kadar her öneriyi tartışır ve küçük büyük, önemli önemsiz demeden tüm sorunlara dikkatini verirdi. Emperyalin bize karşı dizginsiz ve acımasız boğma arzusundaki yükselişine karşı direnişe ve halkın galibiyet isteğine önderlik ederd. Ocak Zaferi'nin 60. yılı anmasında General Raul Castro'nun Santiago de Cuba'daki konuşmasında dediği gibi; "Zaferin 60. yılında şunu söyleyebiliriz ki, korkudan kurtulduk, güç ve tehdit söylemleri bizi sindiremiyor. Devrimci

süreç henüz kurulmadan önce bizi sindiremedikleri gibi, şimdi halkın birliği yıkılmaz bir geçelik olmuşken bunu asla başarmayacaklar; çünkü dün birkaç kişiyken bugün Devrimini savunan koca bir halkız. Fidel yaşamaya devam ediyor. Kimsenin bundan şüphesi yok. Devrimci sürecin devam ediyor oluşunda, sürekli ve durdurulamayan yenilemede, kendini gösteren yeni inisiyatiflerde, en asil amaçlar ile değişmeyen dayanışmada, sosyalizmi gerçek yapmak için yorulmak bilmeyen çalışmalarında Fidel yaşamaya devam ediyor. Eğer Fidel'e sadık kalmak istiyorsak, onun insan gelişimine ve toplumsal adalete olan boyun eğmez adanmışlığına devam ettirmek zorundayız. Erken yaşta Biran'da büyürken gördüğü eşitsizliklere tepki gösteren çocukta; Moncada Baskını'nın ardından yargılanırken savunmasını, sömürünün korkunç sonuçları ve mülksüzleştirilmiş kişilerin muzdarip olduğu fırsat eksikliğine dair tartışma götürmez argümanlar üzerine kuran asi gençte, diktayı yıktıktan hemen sonra Tarım Reformunu yapan ve köylüleri başkentte var eden muazzam liderde ve Domuzlar Körfezi Çıkarması'nın arifesinde "Sıradan insanların, sıradan insanlar için yaptığı sıradan insanların Devrimini" savunma çağrısını yapan Baş Kumandan'da kendimizi görmeliyiz. Fidel'i bilincimizde ve gönülümüzde yaşatmaya devam etmeliyiz çünkü şairin dediği gibi, Fidel'de vücut bulan, "karanlık geceyi aydınlatan ateş, korkuya karşı bir aşk darbesi gibi" mücadeledir."

Zeynep TÜRKMEN
26 Kasım 2019

FRANSA GREVLE SARSILDI

5 Aralık'ta tüm Fransa, emeklilik reformunun geri çekilmesi için genel greve daydı.

Başta ulaşım olmak üzere güvenlik, sağlık, eğitim, sanayi ve tarım sektörlerini kapsayan grevde kamu hizmetleri verilmiyor.

Ulaşım şirketi SNCF'nin açıklamasına göre ülke genelinde çok sayıda tren ve metro seferi iptal edilmiş durumda. Eurostar ve Thalys tren hatları ile Paris metrosunda da bazı seferler iptal edildi. Havaalanlarındaki yer personelleri de katılınca çok sayıda uçak seferi de iptal edildi. Öğrenciler de dersleri boykot ederek greve destek verdi. Okulların %65'i kapalı.

Air France çalışanları, doktorlar, öğretmenler, taksiciler, polisler, hemşireler, Renault ve rafineri çalışanları, elektrik üretim ve dağıtım şirketi EDF çalışanları işbaşını yapmadı, ulaşım durma noktasında.

Paris'te makinistlerin %82'si greve katılınca 16 metro hattının 11'i sefer yapmadı, çalışan hatlarda da ciddi aksamlar yaşandı. Hızlı tren seferlerinin %90'ı iptal edilirken, diğer tren seferlerinin yüzde 97'si yapılmadı. Air France'ın ülkedeki uçuşlarının %30'u iptal

edildi. SNCF 5-8 Aralık'ta tren bileti satılmayacağı belirtti. Paris'in toplu taşıma ağı RATP grevini 9 Aralık'a kadar sürdüreceğini duyurdu.

Grevin günlerce sürmesi beklenirken, işçi ve emekçiler, öğrenciler protesto eylemleri için sokaklarda, meydanlarda idi. Günlerce çağrısı yapılan 5 Aralık grevi, aynı zamanda Sarı Yeleklilerin eylemlerinin birinci yılının dolmasına denk geldi.

Sarı Yelekliler de sokaklarda eylemlerde yerlerini aldılar. Otoyol gişelerini kapatan Sarı Yelekliler yollarda ücretsiz ulaşım sağladılar.

CGT sendikası da nükleer faaliyet alanında greve katılımın %85, termik enerji alanında ise %100 olduğunu açıkladı. Fransa'da gazeteler çık-

madı, kamu radyosu yayınlarını durdurdu. Eyfel kulesi çalışanları da greve gittiği için, kule kapalı kaldı.

Paris'te toplu taşımaya alternatif olarak kullanılmak istenen ve elektrikle çalışan trotinetlerin kodları görünmez hale getirildi ve kullanılması engellendi. Eylemi çevreci hareket Extinction Rebellion (Yokoluş İsyanı) üstlendi. Yokoluş İsyancı trotinetlerin "grev kırıcı" olduğunu söyleyerek binlerce trotineti bu şekilde sabotaj etti. Hızlı tren hattı TVG raylarına da sabotaj yapılarak, o hat üzerinde var olan seferler de durduruldu.

Ulaşım sektörü, greve devam ediyor. Montpellier'de Porte du Peyrou kemerine "Özgürlükler İstenmez Alınır" pankartı asılırken, Fransa'da meydanlar, köprüler ve duvarlar pankart ve yazılamalarla donatıldı. Paris'in dışında Marsilya, Lyon, Montpellier, Toulouse, Bordeaux'da yüzbinler sokakları doldurdu.

Sokakları dolduran yüzbinlerce kişiye polis biber gazı ve plastik mermilerle saldırdı, eylemciler de bu saldırılara karşılık verince geniş çaplı çatışmalar yaşandı.

Fransa'da "Generale Greve" gününde yaklaşık 250 farklı merkezde eylemler yapıldı, bu eylemlere 1,5 milyonu aşkın kişi katıldı. Fransız medyasına göre bu, tarihi 1995 greviden daha güçlü bir grev. Emekçi halklar, çıtayı her geçen süre bir üst aşamaya yükseltiyor.

Sendikalar, emeklilik reformu geri çekilene kadar greve devam edeceklerini söylüyor. Macron hükümetinin yapmayı planladığı "reform", emeklilikte memur ve işçi ayrımını ve onlara tanınan ayrıcalıkları kaldırılmayı, emeklilik yaşını kademeli olarak 62'den 64'e çıkarmayı öngörüyor ve emekli maaşları da düşecek.